

فهرست مطالب

۱.....	پیشگفتار
۳.....	مقدمه
۹.....	درآمد: اصول حاکم بر قانون اساسی مبتنی بر مقدمه‌ی قانون اساسی
۱۷.....	بخش اول: انقلاب، همه‌پرسی و تشکیل جمهوری اسلامی
۱۹.....	مبحث اول: اعتقاد دیرینه‌ی ملت ایران به حکومت حق و عدل
۳۲.....	مبحث دوم: تحلیل مبانی انقلاب به رهبری مرجع تقلید
۳۹.....	مبحث سوم: تحلیل مبانی همه‌پرسی در تعیین نوع نظام حاکم
۵۱.....	بخش دوم: پایه‌ها، اهداف و راهکارهای دستیابی به اهداف
۵۴.....	مبحث اول: ارکان و پایه‌های نظام جمهوری اسلامی ایران
۸۶.....	مبحث دوم: اهداف و آرمان‌های نظام جمهوری اسلامی
۱۰۴.....	مبحث سوم: راههای تحقق اهداف جمهوری اسلامی ایران
۱۱۷.....	بخش سوم: وظایف دولت جمهوری اسلامی ایران
۱۲۱.....	مبحث اول: وظایف دینی دولت اسلامی
۱۳۷.....	مبحث دوم: وظایف فرهنگی دولت اسلامی
۱۴۸.....	مبحث سوم: وظایف اقتصادی دولت اسلامی
۱۶۵.....	مبحث چهارم: وظایف سیاسی دولت اسلامی
۱۹۶.....	مبحث پنجم: وظایف امنیتی و قضایی دولت اسلامی
۲۰۵.....	بخش چهارم: ابتدای نظام قانونگذاری بر شریعت اسلام
۲۰۹.....	مبحث اول: ابتدای قوانین و مقررات براساس موازین اسلامی
۲۳۰.....	مبحث دوم: حکومت اصل چهارم
۲۳۷.....	مبحث سوم: مرجع تشخیص در اصل چهارم

۲۴۹.....	بخش پنجم: ولایت امر و امامت امت .....
۲۵۲.....	مبحث اول: مفهوم‌شناسی .....
۲۶۲.....	مبحث دوم: پیشینه‌ی ولایت فقیه .....
۲۷۴.....	مبحث سوم: ادله‌ی اثبات ولایت فقیه .....
۲۸۰.....	مبحث چهارم: صفات و شرایط لازم برای تصدی ولایت امر و امامت امت .....
۲۹۱.....	بخش ششم: مشارکت مردم در اداره‌ی امور کشور .....
۲۹۴.....	مبحث اول: نقش مردم در مراحل مختلف حکومت اسلامی .....
۳۰۴.....	مبحث دوم: ادله‌ی فقهی اداره‌ی امور کشور با انکا بر آرای عمومی .....
۳۱۵.....	مبحث سوم: سازوکارهای مشارکت مردم در اداره‌ی امور کشور .....
۳۱۹.....	مبحث چهارم: چارچوب‌های اداره‌ی امور کشور با انکا بر آرای عمومی .....
۳۲۹.....	بخش هفتم: شورا و مشورت .....
۳۳۳.....	مبحث اول: مفهوم‌شناسی .....
۳۳۵.....	مبحث دوم: مبانی و ادله‌ی شورا و مشورت .....
۳۴۶.....	مبحث سوم: قلمرو مشورت .....
۳۵۱.....	مبحث چهارم: ماهیت حقوقی مشورت در اسلام .....
۳۶۹.....	مبحث پنجم: انواع مشورت .....
۳۷۶.....	مبحث ششم: ارتباط شوراهای و نهاد مشورت .....
۳۹۱.....	منابع و مأخذ .....
۴۱۵.....	فهرست تفصیلی .....

پیشگفتار

اهمیت و جایگاه شورای نگهبان بر کسی پوشیده نیست و بیان تأکیدات مصرح در قانون اساسی، بیانات امام خمینی چهله و مقام معظم رهبری مد ظله العالی در خصوص اهمیت و جایگاه این مقام در این مجال اندک نمی‌گنجد.

«پژوهشکده شورای نگهبان» به عنوان بازوی مشورتی حقوقی شورای نگهبان، علاوه بر ارائهٔ نظرهای مشورتی به شورای نگهبان در خصوص مغایرت یا عدم مغایرت مصوبات مجلس شورای اسلامی و اساسنامه‌های مصوب دولت با قانون اساسی، به مطالعات نظری، راهبردی و کاربردی در خصوص موضوعات مختلف حقوق اساسی می‌پردازد. این پژوهشکده که از سال ۱۳۷۶ تا اواسط سال ۱۳۹۲ با عنوان «مرکز تحقیقات شورای نگهبان» فعالیت می‌کرد، در سال ۱۳۹۲ با هدف ارائهٔ خدمات پژوهشی بیشتر به شورای نگهبان و جامعهٔ حقوقی کشور، تغییر عنوان و ساختار داد و با عنوان «پژوهشکده شورای نگهبان» فعالیت‌های جدیدی را آغاز کرد. در این مسیر با استفاده از نیروهای جوان و مستعد دانشگاهی و حوزوی، موضوعات مختلف مورد نیاز جامعهٔ علمی که مرتبط با صلاحیت‌های شورای نگهبان است و نیز نیازهای پژوهشی شورای نگهبان، شناسایی شد و به ترتیب اولویت در دستور کار قرار گرفت که ثمرات آن در قالب مقالات علمی- پژوهشی، گزارش‌های پژوهشی، گزارش‌های کارشناسی و کتاب‌های مختلف به جامعهٔ علمی و شورای نگهبان تقدیم می‌شود.

کتاب حاضر نیز یکی از ثمرات فعالیت‌های علمی پژوهشکده شورای نگهبان است که اکنون در منظر جامعهٔ علمی قرار می‌گیرد. شایسته است که در اینجا از زحمات حضرت استاد آیت‌الله کعبی و تمامی پژوهشگرانی که زحمت تحقیق و نگارش این اثر را بر عهده گرفتند، صمیمانه تشکر کرده و از خداوند منان برای آن‌ها توفيق روزافرون طلب کنیم. به یقین اگر همکاری نامبردگان و همچنین کوشش عوامل اجرایی از جمله مسئول انتشارات، ویراستار، صفحه‌آرا و همهٔ عزیزانی که در آماده‌سازی این کتاب سهم داشتند نبود، امروز شاهد به ثمر نشستن این تلاش علمی نبودیم. از همهٔ ایشان سپاسگزاریم و امیدواریم قرین صحت و توفيق باشند.

با عنایت به مصون نبودن محصولات بشری از جمله این تلاش علمی از خطأ و اشکال،

از همهی صاحبنظران و اندیشمندان تقاضامندیم از ارائهی نظرهای صائب خویش در راستای ارتقای کیفیت این اثر و سایر فعالیت‌های پژوهشکده دریغ نورزنند.

و من اللہ التوفیق و علیہ التکلان

پژوهشکده شورای نگهبان

فروردین ۱۳۹۴

مقدمه

شناخت دقیق و تحلیل مبانی و ابعاد یک نظام سیاسی در حوزه‌های معرفتی مختلف و از دیدگاه‌های گوناگون قابل بررسی است. برای نمونه گاهی جامعه‌شناسان با بهره‌گیری از مبانی و نظریات موجود در علم جامعه‌شناسی، به تحلیل مبانی نظام می‌پردازند و سیاستمداران از اصول علم سیاست برای شناخت پایه‌ها و مبانی نظام سیاسی بهره می‌گیرند. در این میان، این پژوهش به‌دبال تحلیل حقوقی مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران است. در این خصوص می‌توان گفت علم حقوق که بیانگر مجموعه قواعد و دستورهای رفتاری الزام‌آوری است که هدف نهایی آن تحقق حکومت نظم و عدل در روابط اجتماعی است، بخش عمده‌ای از مباحث خود را به تحلیل قواعد و رفتارهای سیاسی موجود میان فرماندهان و فرمانبران اختصاص داده است. گرایش حقوق عمومی و اصلی‌ترین شاخه‌ی آن حقوق اساسی نیز، عهده‌دار تحلیل، بررسی و قالب‌بندی رفتارها و ساختارهای سیاسی موجود در یک نظام حکومتی است.

در راستای مطالعه‌ی تحلیل مبانی نظام سیاسی از مجرای حقوق اساسی، می‌توان از منابع متعددی مانند عرف و عادات سیاسی موجود در یک جامعه، قوانین و اعمال قوه‌ی مجریه، اسناد و مدارکی مانند آرا و نظریات علمای حقوق اساسی و... بهره برد، اما قانون اساسی هر کشور بهترین سند برای شناخت و تحلیل مبانی آن نظام سیاسی به‌شمار می‌رود، چراکه متن قانون اساسی به‌منزله‌ی عالی‌ترین سندی که بیانگر میثاق ملی و مشترک میان همه‌ی افراد ملت است، بیش از همه‌ی منابع ذکر شده نمایشگر مبانی و پایه‌های آن نظام سیاسی است. مطالعه و تحلیل مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران نیز از این کلیت مستثنა نیست. از این‌رو در این کتاب به‌منظور تحلیل مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران، به بررسی و شرح اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، که پس از انقلاب شکوهمند اسلامی مردم ایران در سال ۱۳۵۸ به تصویب نمایندگان مردم، تأیید امام راحل و پس از آن در همه‌پرسی به تأیید مستقیم مردم نیز رسید و در سال ۱۳۶۸ بازنگری شد، پرداخته می‌شود.

شایان ذکر است از آنجا که اصلی‌ترین بنیان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شریعت مقدس اسلام است، دقیق‌ترین تحلیل از پایه‌ها و مبانی نظام سیاسی ایران تحلیل

مبتنی بر کلام و فقه اسلامی و آموزه‌های شریعت این دین الهی خواهد بود. این ضرورت از دو منظر قابل تبیین است:

اول آنکه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران غنی‌ترین تجربه‌ی اجتهادی و بلکه نقطه‌ی عطفی در تحولات فقهی بر پایه‌ی مکتب اهل بیت علیهم السلام است. در توصیف این ضرورت باید گفت قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، طرح حکومتی نوین بر ویرانه‌های نظام طاغوتی است که پس از طی سه مرحله‌ی اساسی و مهم، مبنای حکمرانی در نظامی مبتنی بر آموزه‌های دینی قرار گرفت.

رکن اول، پذیرش ملت برای اعمال دستورهای اجتماعی و سیاسی شریعت اسلام در عرصه‌ی زندگی اجتماعی بود. تا زمانی که مردم به اجرای دستورهای اسلام در عرصه‌ی زندگی اجتماعی راضی نباشد، امکان عملی تحقق آرمانهای اجتماعی و سیاسی شریعت وجود نخواهد داشت. از این‌رو پذیرش مردم شرط لازم برای اجرای دستورهای اجتماعی و سیاسی اسلام است. امیرالمؤمنین علی علیهم السلام نیز در بیانی خطاب به مردم کوفه ضمن اشاره به توانمندی‌های خود در عرصه‌ی مبارزه با دشمنان دین، از نافرمانی مردم گله‌مند بودند و می‌فرمودند «فرمانده و امیری که به سخشن گوش فرا داده نشود، قدرت تدبیر نخواهد داشت».۱ از این‌رو جایگاه مردم و قبول ایشان اولین گام برای تشکیل حکومت و به‌تبع نگارش متنی به‌عنوان مبانی، پایه‌ها، اهداف، وظایف و دستورالعمل‌های حکمرانی دینی است. رکن دوم اجتهاد فقهای جامع‌الشرایط براساس کتاب و سنت معصومان علیهم السلام است. بر این اساس، علماء و فقهاء اسلام‌شناس، مجموعه قواعد و مقرراتی را که در شریعت اسلامی درباره‌ی ماهیت و ساختارهای حکومت، حقوق ملت و رابطه‌ی دولت و ملت ذکر شده است، استخراج کرده و با کمک افراد آگاه از ادبیات جدید حکمرانی، متن قانون اساسی را تنظیم و آماده می‌کنند.

رکن سوم تنفیذ ولی فقیه است که از باب مقام حکومتی، به اجرای قانون اساسی الزام می‌کند، چراکه براساس آموزه‌های دینی هنگامی که امکان تشکیل حکومت برای یکی از فقهاء ایجاد می‌شود، بر سایر فقهاء واجب است که از دستورهای حکومتی وی تبعیت کنند.^۲ بر این

۱. «لَا رَأْيَ لِمَنْ لَا يُطَاعُ» (نهج‌البلاغه: خطبه‌ی ۲۷).

۲. سید روح‌الله موسوی خمینی رهنف، البیع، تهران: مؤسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی رهنف، ۱۴۲۱ق، ج ۲، ص ۶۲۴

اساس ولی فقیه اجتهاد سایر فقهاء و ساختاری را که مبنای حکمرانی تعریف شده است، تأیید و تغییل می‌کند و پس از آن، نسبت قانون اساسی به ولی فقیه در عرصه‌ی اجتماعی، نسبت مرجع تقلید با رساله‌ی عملیه‌اش در عرصه‌ی دستورهای فردی خواهد بود. بنابراین همان‌طورکه مرجع تقلید مانند مقلدان خود موظف به رعایت احکام مندرج در رساله‌ی عملیه است، ولی فقیه نیز همچون سایر مردم موظف به رعایت ترتیبات مندرج در قانون اساسی خواهد بود. همان‌طورکه ممکن است مرجع تقلید فتوایی داشته باشد که در رساله نیامده است و بعد از استفتا از ایشان نظر خود را اعلام می‌کند، ولی فقیه نیز حق دارد تصمیماتی را براساس کلیات مندرج در قانون اساسی اتخاذ کند که در قانون اساسی به صراحت از حق وی در این خصوص یاد نشده است.

با توجه به آنکه سه رکن تشکیل حکومت اسلامی و در پی آن نگارش قانون اساسی در طول تاریخ شیعه برای اولین بار در کنار یکدیگر قرار گرفت، می‌توان گفت که نگارش قانون اساسی در یک نظام جدید براساس تعالیم اسلام تجربه‌ای کاملاً بدیع و نو بوده است. شهید سید محمدباقر صدر^۱ به عنوان یکی از شخصیت‌های مؤثر در شکل‌گیری قانون اساسی، در این خصوص بیان می‌دارند: «برای اولین بار است که در تاریخ نوین اسلامی قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نگاشته می‌شود».^۲ از این‌رو تحلیل مبانی فقهی و کلامی قانون اساسی براساس منابع دسته‌ی اول که امری بدیع و بدون سابقه است، ضروری به نظر می‌رسد.

دومین علت از علل ضرورت توجه به تحلیل مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران بر مبنای آموزه‌های فقهی و کلامی شیعه، نیاز جامعه‌ی دانشگاهی به چنین پژوهش‌هایی است. در این زمینه می‌توان گفت حقوق اساسی از دروس اصلی در دوره‌ی کارشناسی رشته‌ی حقوق است. «حقوق اساسی^۱» به کلیاتی همچون مفهوم حقوق اساسی، تعریف دولت-کشور و عناصر سازنده‌ی آن، انواع رژیم‌های سیاسی و قوای حکومتی می‌پردازد، اما در «حقوق اساسی^۲» همین موضوعات در ساختار حقوقی جمهوری اسلامی ایران با محوریت قانون اساسی

۱. شهید سید محمدباقر صدر، فیلسوف، متفکر و مجاهدی نستوه و یکی از نوابغ فقه شیعه بودند که امام خمینی^{ره} او را «مغز متفکر اسلامی» دانسته و ابراز امیدواری کردند که «کتاب‌های این مرد بزرگ مورد مطالعه مسلمین قرار گیرد».

۲. «فيصنعت لأول مرة في تاريخ الإسلام الحديث دستور الجمهورية الإسلامية» (محمدباقر صدر، الإسلام يقود الحياة (موسوعة الشهيد الصدر، ج ۵)، قم: مركز الأبحاث و الدراسات التخصصية للشهيد الصدر، ۱۴۲۱ق، ص ۱۶).

بحث و بررسی می‌شود. در دوره‌ی دکتری حقوق عمومی نیز درس مبانی تحلیلی نظام جمهوری اسلامی ایران، از جمله سرفصل‌های درسی دانشجویان است. با اینکه موضوعات مطرح شده در قانون اساسی بر پایه‌ی معارف مذهب شیعه و فقه اهل بیت علیهم السلام نگاشته شده است، آنچه در مجتمع دانشگاهی تدریس می‌شود یا به‌طور کلی فارغ از مبانی فقهی و کلامی است یا در حالات محدودی که به این مسائل اشاره شده، مباحث، در نهایت اختصار برگزار می‌شود. درحالی‌که اگر دانشجویان رشته‌ی حقوق از این مبانی مطلع باشند، تحلیل حقوقی صحیح‌تری از قانون اساسی ارائه خواهند کرد. این نوشتار عمدتاً ناظر بر درس مبانی تحلیلی نظام جمهوری اسلامی ایران بوده و در پی تأمین منبعی مناسب برای این درس است. از سوی دیگر با اینکه بحث‌های اجتهادی حوزه، متن محور است، به این معنا که فقهاء بر مبنای متنی^۱ که از قبیل مشخص شده است، مباحث استدلالی خود را مطرح می‌کردن، در مورد قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، با وجود پشتوانه‌ی طولانی در عرصه‌ی اجرایی و اداره‌ی نظام اسلامی، پژوهشی اجتهادی صورت نگرفته و مبانی فقهی و کلامی آن به‌صورتی که نیاز مذکور را برای جامعه‌ی دانشگاهی تأمین کند، به رشته‌ی تحریر در نیامده است.^۲

۱. این متن عمدتاً شرایع‌الاسلام اثر محقق حلی در میان فقهاء متقدم و عروة‌الونقی اثر آیت‌الله سید محمد‌کاظم طباطبائی یزدی در میان فقهاء متاخر است.

۲. آنچه این موضوع را با مطالبه‌ی جدی‌تری همراه می‌کند، آن است که این اقدام در دوره‌ای از تاریخ تشیع توسط برخی فقهاء امامیه انجام گرفته است. علامه محمدحسین کاشف‌الغطاء کتاب مجله‌العدیله یا مجله‌الاحکام در دوره‌ی حکومت عثمانی را که برای تدریس در رشته‌ی حقوق دانشکده‌ی حقوق بغداد نگاشته شده بود، تنقیح کرده و آن را بر مبنای فقه امامیه برای دانشجویان رشته‌ی حقوق بازنویسی کردن. انگیزه‌ی نگارش این کتاب آن‌گونه که مؤلف بیان کرده است، این بوده که برخی دانشجویان رشته‌ی حقوق از ایشان درخواست کردند تا کتابی مختصر در بیان احوال شخصیه و معاملات مالی به شیوه‌ی فقه شیعه به نگارش درآورند. ایشان می‌گوید با توجه به اینکه کتاب مجله‌العدیله یا مجله‌الاحکام کتاب درسی رشته‌ی حقوق در دانشکده‌های حقوق از زمان حکومت ترکان عثمانی تا امروز بوده، آن را کتابی خوب، مرتب و دارای مطالبی ارزشمند دیدم، ولی با وجود این دارای نقائص، تکرار و مطالب اضافی و نیازمند به بیان مدارک برخی قواعد و فروع یافتم؛ لذا این کتاب را به رشته‌ی تحریر در آوردم. تجربه‌ی مشابه دیگر که البته به شکل کتاب‌های دانشگاهی نبود و به همین دلیل در متن ذکر نشد، شرح امام خمینی رهنیه بر کتاب وسیله‌التجاه آیت‌الله سید ابوالحسن اصفهانی است. ایشان ابواب مربوط به جهاد، امر به معروف و نهی از منکر و دفاع از کتاب وسیله‌التجاه را تکمیل و مباحث حکومتی متناسب با دوره‌ی انقلاب را بر پایه‌ی مباحث فقهی به آن اضافه کردند. نتیجه‌ی این کار کتاب تحریر‌الوسیله بود که به عنوان پایه‌ای برای قانونگذاری نظام جمهوری اسلامی ایران به کار گرفته شد تا آن‌جا که برخی از مواد قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۶۰ عیناً ترجمه‌ی متن فقهی تحریر‌الوسیله بود.

براساس آنچه بیان شد، پرداختن به تحلیل مبانی نظام سیاسی جمهوری اسلامی مبتنی بر اصول قانون اساسی و بر مبنای آموزه‌های فقه شیعه، موضوعی ضروری به نظر می‌رسد. پس از تبیین ضرورت تحلیل فقهی و کلامی مبانی نظام جمهوری اسلامی، آنچه ضروری به نظر می‌رسد، شیوه و نحوه تحلیل مبانی نظام مبتنی بر آموزه‌های شریعت اسلام و با توجه به اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی است. به بیان دیگر، برای اجرای این پژوهش باید از چه روشی بهره برد تا تحلیل فقهی و کلامی مبانی قانون اساسی، تحلیلی دقیق و مستند به دستورهای اسلام ناب باشد؟

بهترین مسیر در سیر تحلیل مبانی نظام جمهوری اسلامی بر مبنای آموزه‌های فقهی و کلامی، بهره‌گیری از آثار دسته‌اول فقه شیعه و آرا و نظریات فقها در خصوص ماهیت و مبانی فقه سیاسی در اندیشه‌ی اسلام است. به بیان دیگر، استخراج مستندات اصول قانون اساسی از منابع اسلامی و به خصوص کتاب و سنت با الهام از عقل که در منظومه‌ی معرفت دینی نه تنها مفتاح نیست، بلکه مصباح نیز است،^۱ تحلیلی صحیح و واقع‌بینانه از پایه‌های نظام جمهوری اسلامی ایران را به منصه‌ی ظهور می‌گذارد. فایده‌ی استفاده از این روش در این نکته نهفته است که می‌توان تضیيق و توسعه‌ی اصول قانون اساسی و نیز کشف روح حاکم بر اصل مربوطه را ضابطه‌مند و در چارچوب مشخص انجام داد؛ چراکه محدوده‌ی اطلاق و عمومیت اصول مختلف قانون اساسی با عنایت به نص اصل ۴ قانون اساسی باید از منابع فقهی به دست آید.^۲

پژوهش حاضر نتیجه‌ی سلسله جلساتی است که توسط اینجانب در زمینه‌ی مبانی فقهی و کلامی اصول قانون اساسی در پژوهشکده شورای نگهبان تشکیل شده و به وسیله‌ی جمیع از پژوهشگران این پژوهشکده، تحقیق و مستندسازی شده و به نگارش درآمده است. از این‌رو از خدمات آقایان محمدرضا اصغری شورستانی (متولی تحقیق و نگارش بخش‌های اول، دوم و پنجم)، مهدی عرفانیان (متولی تحقیق و نگارش بخش سوم)، محسن ابوالحسنی

۱. عبدالله جوادی آملی، منزلت عقل در هندسه‌ی معرفت دینی، قم: اسراء، ص ۵۲.

۲. اصل ۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مقرر داشته است: «کلیه قوانین و مقررات مدنی، جزایی، مالی، اقتصادی، اداری، فرهنگی، نظامی، سیاسی و غیر این‌ها باید براساس موازین اسلامی باشد. این اصل بر اطلاق یا عموم همه‌ی اصول قانون اساسی و قوانین و مقررات دیگر حاکم است و تشخیص این امر بر عهده‌ی فقهاء شورای نگهبان است».

(متولی تحقیق و نگارش بخش‌های چهارم، ششم و هفتم)، علی فتاحی زفرقندي (همکاری در تحقیق و نگارش بخش‌های اول و ششم) و علی بهادری جهرمی (مدیر گروه پژوهش) و سایر عزیزانی که در آماده‌سازی این اثر بهنحوی همکاری داشتند، به ویژه آقای سید حجت‌الله علم‌الهدی که رحمت بازخوانی و ویرایش تخصصی متن را بر عهده داشتند و آقایان دانیال دیانی و امین مددی تقدیر و تشکر نموده و برای آنان از خداوند متعال توفیقات روزافرون را مسالت دارم.

در این مجموعه تلاش شده مبانی و نیز موضوعات مرتبط با آن، به صورت تحلیلی و در عین حال با روش علمی و دانشگاهی با رعایت اختصار مطرح شود تا مورد استفاده‌ی جامعه‌ی دانشگاهی قرار گیرد. شایان ذکر است که هر یک از اصول قانون اساسی از ابعاد گوناگون کلامی، فلسفی، اخلاقی، معرفتی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، جامعه‌شناسی، حقوقی، مدیریتی و... قابل بحث و بررسی است؛ اما در این نوشتار تنها به ابعاد کلامی و فقهی آن توجه شده و در بیان سایر ابعاد به اشاره‌های مختصر بستنده شده است. این مجلد به بررسی مبانی فقهی و کلامی مقدمه‌ی قانون اساسی و بخشی از فصل اصول کلی قانون اساسی (اصول ۱ تا ۷) اختصاص دارد.

عباس کعبی